युद्धकाएउं

बाङ्गभ्यामुद्धरंस्तत्र शिलोचयमनुत्तमं। उत्पपाताथ वेगेन व्योम मारुतनन्दनः ॥ १०॥ भ्रपश्यद्वावणस्तं च नीयमानं शिलोच्चयं । दृष्ट्वा चैवाब्रवीत् तत्र राचमान् बलदर्पितान् ॥ ११॥ तालजङ्गं मकाघोरं सिंक्वक्रं घटोदरं । उल्कामुखं महावीर्यं चन्द्रलेखं च राच्नसं ॥ १२॥ क्स्तिकर्णे महाबाङं कङ्कतुएउं तथैव च। शीघं मायाप्रभावेन गृह्यतां कृतुमान् कपिः ॥ १३॥ युष्मभ्यं राचसश्रेष्ठाः पूजां दास्याम्यनुत्तमां । रावणस्य वचः श्रुवा राचसास्ते मक्।बलाः ॥ १४॥ कवचावृतसर्वाङ्गा नानाप्रक्रणास्तथा । ततः सर्वे समुत्येतुराकाशं रजनीचराः ॥ १५॥ गच्छ्तं मारुतिं दृष्ट्वा नगक्स्तं दुरासदं । राचसा बलिनः सर्वे वाकां तदिदमब्रुवन् ॥१६॥ कस्वं वानर्द्वपेण गिरिमादाय गच्छित । न बिभेषि च देवानां दैत्यानां च न रह्मां ।। १७।। श्रय कस्ते गृरुीतस्य परित्राता भविष्यति । ब्रक्सा मकेश्वरो विज्ञुर्यमो वैश्ववणस्तथा ॥ १६॥ शक्रश्च सुमक्तिताः संप्राप्तास्वां तिघांसया । तेषां तदचनं श्रुवा प्रत्युवाच स मारुतिः ॥ ११ ॥